

Čo je cisárovo, dávajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu. (Mk 12, 17)

(Vladimír Noga) Už ako deti sme si na svoje veci písali meno, aby každý vedel, komu tá vec patrí. Ježiš berie do rúk denár a pýta sa, či je na ňom obraz a nápis. Odpovedali mu, že cisárov. Vtedy im povedal: „Čo patrí cisárovi, dajte cisárovi, a čo je Božie, dávajte Bohu.“ Denár dáme cisárovi. A čo máme dať Bohu? Kde je jeho obraz a nápis? Je v nás. Na jeho obraz sme boli stvorení a máme nápis jeho milovaných detí. Preto dajme Bohu, čo je jeho. Dajme mu celý náš život, lebo jemu patríme.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)